

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J.. P. K.**, bytom K. S., R., zastúpeného **J.. M. K.**, advokátom, so sídlom M., R., proti odporkyni: **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, zastúpenej **J.. E. B.**, advokátkou, so sídlom T., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 2329/11 zo dňa 18. apríla 2011, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/56/2011-30 zo dňa 28. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/56/2011-30 zo dňa 28. septembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/56/2011-30 zo dňa 28.9.2011 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 2329/11 zo dňa 18.4.2011 o nezapísaní navrhovateľa do zoznamu vedeného Slovenskou advokátskou komorou (ďalej aj „SAK). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že podľa jeho názoru odporkyňa vec posúdila správne, keď konštatovala, že navrhovateľ nespĺnil podmienku stanovenú v § 3 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), a to bezúhonnosť, majúc za to, že druh a charakter spáchanej trestnej činnosti oprávnene vzbudzuje pochybnosť o tom, či navrhovateľ si bude čestne a svedomito plniť

povinnosti vyplývajúce zo zákona o advokácii. Námietku navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie nie je odôvodnené a odôvodnenie neobsahuje žiadnu právnu a logickú argumentáciu ani žiadnu právnu úvahu, a preto je nepreskúmateľné, krajský súd považoval za nedôvodnú, keďže z odôvodnenia rozhodnutia odporkyne je zrejmé, na základe akých podkladov rozhodla, výrok rozhodnutia je určitý, presný a zrozumiteľný. Výrok o nepriznaní trov konania žalobcovi odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) neúspechom žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie odporkyne a vec jej vráti na nové konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nepoužitie správnych ustanovení právneho predpisu krajským súdom. Vytýkal krajskému súdu, ktorý konal o jeho návrhu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., teda ako o žalobe, avšak podľa jeho názoru je návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o nezapísaní do zoznamu advokátov opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Namietal tiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu pre nedostatok dôvodov, nakoľko nezaujal žiadne stanovisko k argumentom navrhovateľa a nijako sa s nimi nevysporiadal. Mal za to, že o návrhu nemožno rozhodnúť tak, že sa v odôvodnení súd obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Poukázal na gramatický a logický výklad ustanovení § 3 ods. 3 a 4 zákona o advokácii, pričom vyslovil názor, že ustanovenie § 3 ods. 3 zákona o advokácii upravuje absenciu bezúhonnosti vyplývajúcu z trestnej činnosti žiadateľa a ustanovenie § 3 ods. 4 upravuje absenciu bezúhonnosti vyplývajúcu z inej ako trestnej činnosti žiadateľa, a preto nie je možné podľa práva subsumovať trestnú (resp. prípadnú trestnú) činnosť žiadateľa pod ustanovenie § 3 ods. 4 zákona o advokácii. domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory a vec vráti na nové konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V zmysle § 244 ods. 1 a 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V intenciách citovaného ustanovenia súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákone predpísanom postupe je orgán oprávnený i povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom stanovené náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného spisu zistil, že navrhovateľ žiadosťou doručanou odporkyni dňa 29.3.2011 požiadal o zápis do zoznamu advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. V žiadosti uviedol, že proti nemu bola podaná na Okresnom súde v Ružomberku dňa 3.9.2010 obžaloba Okresnej prokuratúry v Ružomberku pod. č. k. Pv 311/09 – 417, podľa ktorej mal spolu s ďalšími v obžalobe uvedenými osobami spoločným konaním neoprávnene zadovážovať, predávať, inak sprostredkovať a prechovávať omamnú látku, čím podľa obžaloby mal spáchať trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/ vtedy platného a účinného Trestného zákona v spolupáchateľstve. Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa rozhodla o nezapísaní navrhovateľa do zoznamu advokátov s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 zákona o advokácii konštatujúc, že nespĺnil podmienku bezúhonnosti. Uviedla, že druh a charakter trestnej činnosti oprávnene vzbudzuje pochybnosti o tom, či navrhovateľ si bude čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona o advokácii, pričom ho zhodnotila ako závažné spochybnenie bezúhonnosti. Proti rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ návrh na jeho preskúmanie rozhodnutia na Krajský súd v Žiline.

Čo sa týka námietky navrhovateľa, že súd nesprávne právne vec posúdil a nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu, pretože krajský súd konal o návrhu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pričom podľa navrhovateľa mal konať podľa tretej hlavy piatej časti

O.s.p. treba poukázať na skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne je rozhodnutím, proti ktorému zákon nezakladá možnosť podať opravný prostriedok.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 11 zákona o advokácii proti rozhodnutiu komory o pozastavení výkonu advokácie a o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 11 zákona o advokácii je zrejmé, že zákon nezakladá možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, ale ustanovuje, že je preskúmateľné súdom. Môže tu preto vzniknúť pochybnosť, či ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. alebo o konanie o opravnom prostriedku podľa hlavy tretej. Najvyšší súd je toho názoru, že takýto návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne súdom je opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Súd má za to, že to, čo odlišuje druhú hlavu od tretej, je formálna právoplatnosť rozhodnutia. Neprávoplatné rozhodnutie odporkyne má byť preto preskúmané podľa tretej hlavy bez ohľadu na to, že procesný inštitút, ktorý takýto prieskum umožňuje, zákonodarca opomenul nazvať.

V odvolaní navrhovateľ namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu pre nedostatok dôvodov. Krajský súd v Žiline sa v odôvodnení obmedzil len na konštatovanie, že odporkyňa posúdila vec správne a vyjadril sa len k jednej námietke navrhovateľa, že odôvodnenie rozhodnutia žalovanej neobsahuje právnu ani logickú argumentáciu, ani žiadnu právnu úvahu, a preto je nepreskúmateľné, ktorú považoval krajský súd za nedôvodnú.

Rozsudok krajského súdu tak nereagoval na podstatné námietky navrhovateľa, pričom nie je z jeho odôvodnenia zrejmé, ako dospel k záveru o zákonnosti a správnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne, preto je rozhodnutie krajského súdu nielenže nepresvedčivé, ale z pohľadu prieskumu rozsudku krajského súdu nepreskúmateľné. Súčasťou náležitého

odôvodnenia je aj náležité vysporiadanie sa s námietkami účastníka ako poistka proti svojvôli. V rozsudku totiž nebolo uvedené, akými úvahami bol krajský súd pri rozhodovaní v danej veci vedený. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore s princípom zákazu svojvôle vyplývajúceho z princípu právneho štátu podľa čl. 1 ods.1 Ústavy SR a princípom objektivity, ktorý je imanentnou súčasťou každého základného práva alebo slobody, o ktorých sa koná. Bez náležitého odôvodnenia nie je možné preskúmať správnosť právneho posúdenia veci.

Procesným právom účastníka je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia ohľadom podstatných argumentov súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Vzhľadom na uvedené nezostalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné ako napadnutý rozsudok z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní krajský súd prejedá vec v naznačenom smere znova v medziach podaného návrhu, dôsledne sa vysporiada i s ďalšími námietkami navrhovateľa a opäť o návrhu rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská